

قانون موافقتنامه کشتیرانی تجاری دریائی بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری مردمی بنگلادش

ماده واحده - موافقتنامه کشتیرانی تجاری دریائی بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری مردمی بنگلادش مشتمل بر یک مقدمه و پانزده ماده به شرح پیوست تصویب و اجازه مبادله اسناد آن داده می شود.

بسم الله الرحمن الرحيم

دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری مردمی بنگلادش که پس از این باعنوان طرفین متعاقد به آنها اشاره خواهد شد با علاقه به توسعه هماهنگ کشتیرانی تجاری دریائی بین دو کشور، با تمایل به همکاری فعال در زمینه کشتیرانی تجاری دریائی، با رعایت اصول آزادی دربانوردی تجاری بین المللی تصمیم به انعقاد این موافقتنامه گرفته اند و در موارد زیر توافق نموده اند:

ماده ۱ - از نظر این موافقتنامه:

۱ - واژه «کشتی» به معنای هر کشتی تجاری می باشد که بر طبق قوانین داخلی یکی از دو طرف به ثبت رسیده و تحت پرچم آن تردد می نمایند بجز :

الف - کشتی های جنگی؛

ب - سایر کشتی های که در خدمت نیروهای مسلح هستند؛

پ - کشتی های تحقیقاتی (هیدروگرافی، اقیانوس شناسی و علمی)؛

ت - کشتی های ماهیگیری؛ و

ث - کشتی های که ماهیت بهره برداری آنها غیر تجاری است (قایق های دولتی، بیمارستانی و غیره).

۲ - واژه «عضو خدمه» یعنی هر شخصی که در کشتی هر یک از طرفین متعاقد خدمت می کند و وظایفی را در زمینه باراندازی، عملیات یا نگهداری کشتی انجام می دهد و نام وی در فهرست خدمه کشتی درج شده است.

۳ - مراجع ذی صلاح دریائی عبارتند از:

- در جمهوری اسلامی ایران وزارت راه و ترابری.

- در جمهوری مردمی بنگلادش وزارت کشتیرانی.

ماده ۲ - موافقتنامه حاضر در قلمرو جمهوری اسلامی ایران و در قلمرو جمهوری مردمی بنگلادش به موقع اجراء گذارده خواهد شد.

ماده ۳ - همکاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری مردمی بنگلادش در زمینه کشتیرانی تجاری دریائی براساس تساوی حقوق و احترام به حاکمیت ملی و منافع و علائق مشترک خواهد بود.

ماده ۴ - براساس ماده (۳) موافقتنامه حاضر طرفین متعاقد به منظور عقد قرارداد بین مراجع و سازمانهای مسؤول امور حمل و نقل دریائی خود همدیگر را یاری خواهند نمود.

ماده ۵ - ۱ - طرفین متعاقد در توسعه کشتیرانی تجاری دریائی بین دو کشور همکاریهای لازم را خواهند نمود و بدین منظور در موارد ذیل موافقت می نمایند:

الف - تشویق کشتیهای ایرانی و بنگلادشی برای مشارکت در امر حمل و نقل کالابین بنادر طرفین متعاقد و همکاری در برطرف کردن موانع احتمالی که ممکن است توسعه حمل و نقل مزبور را مختل سازد.

ب - عدم ممانعت از دریانوردی کشتیهای تحت پرچم هر یک از طرفین در حمل و نقل کالا بین بنادر طرف دیگر و کشورهای ثالث.

ماده ۶ -

۱ - هر یک از طرفین متعاقد، با کشتیهای طرف متعاقد دیگر و خدمه و مسافر و بار آنها در موارد ذیل همان رفتاری را خواهد داشت که با کشتیهای ملی خود که در حمل و نقل دریائی بینالمللی مورد بهره برداری قرار می گیرند، دارد:

الف - دسترسی به آبهای سرزمینی و بنادر خود.

ب - توقف کشتیها در بنادر، استفاده از آنها در عملیات تخلیه و بارگیری و استفاده از تسهیلات بندری.
پ - پیاده و سوار شدن مسافر و خدمه.

ت - استفاده از خدمات مربوط به کشتیرانی تجاری دریائی و همچنین عملیات تجاری مربوط.

ث - اعزام مستقیم خدمه به کشوری که پذیرش آنها را تا جائی که هزینه مسافرت تأمین شده باشد، تضمین می نماید.

۲ - مفاد بند (۱) این ماده شامل موارد ذیل نخواهد شد:

الف - فعالیتهایی که طبق قوانین ملی هر یک از طرفین متعاقد برای شرکتها و سازمانهای آنها محفوظ است.
ب - مقررات مربوط به پذیرش و اقامت خارجیان در سرزمین هر یک از طرفین متعاقد.

پ - مقررات مربوط به راهنمایی الزامی کشتیهای خارجی.

ت - بنادری که برای کشتیرانی بین‌المللی باز نمی‌باشد.

ماده ۷ - هر یک از طرفین متعاقد کلیه اقدامات مقتضی را جهت تسهیل و تشویق حمل و نقل دریائی به منظور جلوگیری از تأخیر غیرضروری کشتی‌های فعال تحت پرچم طرف متعاقد دیگر در بنادر خود و همچنین در حد ممکن، تسریع و تسهیل تشریفات اداری، گمرکی و بهداشتی جاری در بنادر خود به عمل خواهد آورد.
ماده ۸ -

۱ - گواهینامه‌های ملیت، اندازه‌گیری، ایمنی و همچنین سایر مدارک کشتیرانی که توسط مراجع ذی‌صلاح یکی از طرفین متعاقد به موجب الزامات معاهدات بین‌المللی صادر شده است توسط طرف متعاقد دیگر به رسمیت شناخته خواهد شد.

۲ - کشتی‌های هر یک از طرفین متعاقد که دارای گواهینامه اندازه‌گیری می‌باشند که به موجب بند (۱) این ماده معتبر شناخته می‌شود، در بنادر طرف متعاقد دیگر از اندازه‌گیری بعدی معاف خواهند بود.
۳ - محاسبه حقوق و عوارض بندری بر مبنای گواهینامه‌های اندازه‌گیری مذکور در بند (۱) این ماده و طبق قوانین ملی و به موجب همان رفتاری که طرف متعاقدی که کشتی طرف متعاقد دیگر به بنادر آن وارد می‌شود با کشتی کشورهای دیگر دارد، محاسبه خواهد شد.

ماده ۹ - طرفین متعاقد اوراق شناسائی اعضای خدمه را که توسط مراجع ذی‌صلاح طرف متعاقد دیگر صادر و به رسمیت شناخته شده به رسمیت خواهند شناخت و مدارک رسمی مزبور:

- برای خدمه جمهوری اسلامی ایران شناسنامه دریانوردی SEAFARES IDENTITY DOCUMENT -
رای خدمه جمهوری مردمی بنگلادش گذرنامه دریانوردی SEAMEN,S BOOK می‌باشند.

ماده ۱۰ - طرفین متعاقد مفاد معاهده (۱۰۸) ژنو را در مورد گواهینامه‌های دریانوردان اعمال خواهند نمود.

ماده ۱۱ - هرگاه یکی از خدمه‌های کشتی طرف متعاقدی که کشتی آن در آبهای داخلی یا سرزمینی طرف متعاقد دیگر پهلو گرفته است، به دلیل بیماری یا سانحه‌ای نیاز به مراقبت‌های پزشکی، داروئی و یا بیمارستانی موجود در قلمرو طرف متعاقد دیگر داشته باشد، کمک‌های لازم به وی ارائه و هزینه‌های مربوط توسط شرکت کشتیرانی ملی وی و با شرایطی که برای خدمه بومی طرف متعاقد دیگر اعمال می‌شود پرداخت خواهد شد.

ماده ۱۲ -

۱ - چنانچه کشتی یکی از طرفین متعاقد در امتداد ساحل قلمرو طرف دیگر به گل‌نشیند یا به ساحل برخورد کند و یا دچار سوانح دریائی دیگر شود، کشتی مزبور و محموله آن از همان حمایتی که به کشتی‌های طرف متعاقد

اخیر و محموله آنها اعطاء می‌شود، برخوردار خواهند بود. کمک، مساعدت و حمایت به فرمانده، خدمه و مسافران کشتی سانحه دیده باید به همان نحوی باشد که طرف متعاهدی که سانحه دریائی در قلمرو آن روی داده نسبت به اتباع خود اعمال می‌نماید و هزینه‌های مربوط به این کار براساس موافقتنامه منعقد شده بین طرفین متعاهد در این زمینه تأمین خواهد شد.

مفاد این ماده مانع اعمال حق اقامه دعوی در مورد کمک و مساعدتی که به کشتی سانحه دیده خدمه، مسافران و کالاها و محموله آن ارائه شده است، نخواهد بود.

۲ - حقوق و عوارض گمرکی محموله‌های وارداتی، به محموله و اموال کشتی نجات داده شده تعلق نمی‌گیرد، مگر این که قصد بر این باشد کالاها را مزبور در قلمرو طرف متعاهدی که سانحه در آنجا روی داده مصرف شود.

۳ - مفاد بند (۲) این ماده بر اجرای قوانین و مقررات مربوط به نگهداری موقت کالادر سرزمین طرفهائی که سانحه در آنجا اتفاق افتاده است تأثیر نخواهد داشت.

ماده ۱۳ -

۱ - مراجع ذیصلاح هر یک از طرفین متعاهد در دعاوی مدنی که در دریا یا بنادر آن بین صاحب کشتی، فرمانده، افسران و سایر خدمه در مورد دستمزدها، وسائل شخصی و به طور کلی بر روی کشتی تحت پرچم طرف متعاهد دیگر مطرح می‌شود، دخالت نخواهد کرد.

۲ - مراجع ذیصلاح هر یک از طرفین متعاهد در دادرسی‌های قضائی مطروحه در باب جرائمی که در روی کشتی‌های تحت پرچم طرف متعاهد دیگر به هنگام توقف در بندر ارتکاب می‌یابد مداخله نخواهند کرد مگر در موارد ذیل:

الف - بنا بر تقاضا و یا رضایت نماینده سیاسی و یا مقام کنسولی طرف متعاهد دیگر که کشتی تحت پرچم آن تردد می‌نماید.

ب - هنگامی که جرم یا پیامدهای آن موجب برهم خوردن نظم عمومی در ساحل یا بندر شود و یا بر امنیت ملی تأثیر گذارد.

پ - هنگامی که اتباع طرف متعاهدی که کشتی در بندر آن متوقف می‌باشد، و یا اتباع دیگری که جزو خدمه کشتی نیستند در کشتی طرف متعاهد دیگر جرمی مرتکب گردند.

ت - برای جلوگیری از تجارت غیرقانونی مواد مخدر، مواد روانگردان و مواد رادیواکتیو.

۳ - مفاد این ماده تأثیری بر حق مقامات ذیصلاح طرفین متعاهد برای اجرای قوانین و مقررات داخلی در مورد حفظ بهداشت عمومی، کنترل گمرکی، حفاظت از محیط زیست دریائی، امنیت کشتی‌ها، بنادر، زندگی اشخاص، کالاها و پذیرش افراد خارجی در قلمرو خود نخواهند گذاشت.

۱ - طرفین متعاهد به منظور همکاری نزدیک، در فواصل زمانی منظم برای نیل به اهداف ذیل با یکدیگر مشورت خواهند نمود:

الف - بررسی و بهبود شرایط اجرای این موافقتنامه و پیشنهاد و اعمال اصلاحات ممکن برای آن از طریق مباحثات دوجانبه.

ب - پیشنهاد و هماهنگی در مورد اصلاحات و مفاد افزودنی احتمالی برای موافقتنامه.

۲ - براساس بند (۱) این ماده طرفین متعاهد از طریق مجاری دیپلماتیک انجام مشورت میان مقامات دریائی ذی صلاح دو کشور را پیشنهاد خواهند نمود که حداکثر ظرف شصت روز از تاریخ ارائه پیشنهاد مزبور، آغاز خواهد شد.

۱ - موافقتنامه حاضر منوط به تصویب می باشد و از تاریخ تبادل اسناد تصویب، لازم الاجراء خواهد بود.

۲ - موافقتنامه حاضر برای یک دوره زمانی نامحدود منعقد می گردد، ولی هر یک از طرفین متعاهد می تواند طی اعلامیه ای کتبی فسخ آن را به طرف متعاهد دیگر اعلام نماید. فسخ مزبور شش ماه پس از دریافت اعلامیه فوق توسط طرف متعاهد دیگر به اجراء در خواهد آمد. این موافقتنامه در تهران به تاریخ سی و یکم مرداد، هزار و سیصد و هفتاد و نه مطابق با بیست و یکم آگوست دو هزار در دو نسخه به زبانهای فارسی، بنگالی و انگلیسی تنظیم گردید که هر سه متن از اعتبار یکسان برخوردار می باشد. در صورت بروز هرگونه اختلاف در تفسیر متون، متن انگلیسی ملاک قرار خواهد گرفت.

از طرف

از طرف

دولت جمهوری مردمی بنگلادش

دولت جمهوری اسلامی ایران

قانون فوق مشتمل بر ماده واحده منضم به متن موافقتنامه شامل مقدمه و پانزده ماده در جلسه علنی روز سه شنبه مورخ ششم شهریور ماه یکهزار و سیصد و هشتاد مجلس شورای اسلامی تصویب و بند (۲) ماده (۱۳) آن در تاریخ ۱۳۸۱،۳،۱۸ عیناً به تصویب مجمع تشخیص مصلحت نظام رسیده است.

مهدی کروبی رئیس مجلس شورای اسلامی

